

Uskaltakaapas vain kajota meidän maihimme! Tane (Ari-Pekka Louhelainen) (vas.), Reiska (Jyrki Ylätaalo) ja Amalia-täti (Pentti Pullinen) puolustavat kotitilaansa viimeiseen mieheen asti.

Maalaispojat naurattavat Hausjärvellä

» KESÄTEATTERI

Turkhaudan kesäteatteri Hausjärvellä houkuttelee yleisöä kepeällä aikamiespoikakomedialla. Nykyajan ongelmat vanhustenhoidon laitospaisuudesta rahan valtaan saavat osansa.

Näytelmä kertoo demen-toitunutta Amalia-tätiä hoitavista poikamiehistä ja sivukylän tapahtumista. Pojat

Reiska ja Tane ovat naisten kanssa onnettomia, mutta kotitilaa he puolustavat kaikkiin keinoin maita hamuavia liikemiehiä ja sosiaalianttoja vastaan.

Ohjaaja Risto Autio saanut nuorisoseura Silmun harrastajat puhaltamaan yhteen hiileen.

Kulttuuri, 14

terissä nuorten teatteriharrastajien kanssa.

Hausjärvi Salla Virta

Kaksi vakavilmeistä ja vähäileistä poliisi astelee lavalle. "Ensimmäinen soitto", he lausuvat lakonisella äänellä. Turkhaudan kesäteatterin katsomo hiljenee uteliaana. Soittoja tulee vielä kaksi ennen *Amalia ja aikamiespojat* -näytelmän alkua.

Nuorten teatterinharrastajien, **Hanna-Leena Eerolan** ja **Rosa Mäkelän**, mielikuva on käsiohjelman ja lavasteiden perusteella selvä.

-Aika suomalaista, kommentoi Mäkelä puisesta mökin seinästä ja metsäksi maalatuista lastulevyistä koostuvia lavasteita.

Lavalla hyrähtää käyntiin myös vanha Saab.

-Esitys on varmaan hauska, Eerola veikkaa.

Hauskuutta kirjoittaja **Eero Schroderus** ainakin tavoittelee.

Ohjaaja saa kiitosta

Nyky aikaan sijoittuva näytelmä kertoo dementoitunutta Amalia-tätiä hoitavista poikamiehistä ja sivukylän tapahtumista.

Pojat Reiska (**Jyrki Ylätalo**) ja Tane (**Ari-Pekka Louhelainen**) ovat naisten kanssa onnettomia. Tätiä ja taloa he puolustavat kuitenkin kaikin keinoin kotitalan maita hamuavia liikemiehiä ja sosiaalianttoja vastaan.

Nuorisoseura Silmun harrastelijänäyttelijöitä ohjaa televisios-takin tuttu **Risto Autio**. Eerola myöntää ammatti-ihmisen synnyttävän suuremmat odotukset.

-Autio on ohjannut hirmu hyvin, Eerola kuitenkin kiittelee väliajalla.

Toki hän ja Mäkelä myöntävät taitoerojen näyttelijöiden välillä näkyvän.

Mies naisen vaatteissa

-Hilneitä hahmoja ja aika hyvin

Vanhapoika Reiska (Jyrki Ylätalo) (vas.) lupaa pitää huolta dementoituneesta tädistään jatkossakin. Amaliaa (Pentti Pullinen) ei hevillä vanhainkotiin viedä.

hallussa, Eerola lisää.

-Sehän on aina hauskaa, että mies näyttölee naista, Mäkelä huomauttaa ironisesti ja viittaa Pentti Pullisen näyttelemään Amaliaan.

Nuoret teatterinharrastajat mieltivät, onko miehen näyttölemä naisrooli jo liiankin kliseinen, mutta toteavat ettei jos se toimii. Harrastajat erottaa heidän mielestään ammattilaisista myös siitä, että joskus repliikit jäävät ulkoapetellun oloisiksi.

-Kohtauksessa, jossa kunnan päättäjät ovat humalassa, repliikit tulivat välillä liian selvinä, Mäkelä vertaa.

-Pääosin suoritus oli kuitenkin tosi hyvää, Eerola paikkaa.

Muutenkin *Amalia ja aikamiespojat* pelaa ilmeillä. Erityisen hulvattomia ja liioitellun aitoja ilveilijöitä ovat naisia arkai-levat veljekset. Ei tarvitse paljonkaan paljasta pintaa, kun pojat ovat kipsissä.

Nykyajan teemat kulkevat tarinassa

Tarina sivuaa hilpeydestään huolimatta myös monia kipeitä aiheita. Sosiaalishteeri haluaa dementoituneen vanhuksen vanhainkotiin, vaikka tämä viihtyisi paremmin kotonaan. Laskettelurinnettä suunnitteleva liikemiespariskunta välittää vain rahasta, ja kunnallispoliitikot äänestäjis-

tä. Miehen ja naisen välistä veto-voimaa käytetään aseena todellisen välittämisen sijaan.

Katsojalle jää olo, että olisiko teemoista saanut enemmänkin irti. Nyt viittaukset Norjaan pakeneviin sairaanhoitajiin ja Nokian irtisanomisiin jäävät pinnallisiksi raapaisuiksi.

Kaikesta huolimatta Turkhaudan kesäteatteri saa Aution ohjauksessa aikaan kelpo teatteria. Vaikka *Amalia ja aikamiespojat* on hiukan kliseinen ja perinteinen, sopii se keveydessään kesään. (HäSa)

» **Turkhaudan kesäteatteri** esittää Eero Schroderuksen komediaa *Amalia ja aikamiespojat* Miinan

montussa, Hausjärvellä elokuun puoliväliin saakka.

Plussat ja miinukset

+ ääni kuului hyvin sateen ropinasta huolimatta (katos löytyy)

+ leppoisa tunnelma

+ hyväntuulinen, mutta siilti ottaa kantaa

+ istuinalustat ja itse tehty raparperiirakka

- kohtausten vaihtoa näytelmän alussa vaikea seurata

- hyttys

- juoni kliseinen